

Πριν λίγες μέρες η ΛΑΕ απηύθυνε [κάλεσμα](#) για πολιτική συνεργασία στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ πυροδοτώντας συζητήσεις για την υλοποίηση ενός τέτοιου ενδεχόμενου. Η αλήθεια είναι πως το συγκεκριμένο κάλεσμα είναι βελτιωμένο, εάν το συγκρίνει κανείς με παλιότερες προτάσεις, ως προς το ζήτημα της αποδέσμευσης από την ΕΕ. Οφείλουμε να δούμε κάθε τέτοια πρόταση με θάρρος. Οπωσδήποτε το ζήτημα της ενότητας της αριστεράς -πόσω δε μάλλον της αντικαπιταλιστικής- μας αφορά ως ζωτικής σημασίας προκειμένου να οικοδομηθεί το πολιτικό υποκείμενο που θα φέρει τις απαραίτητες εκείνες ανατροπές που όχι μόνο θα βελτιώσουν, αλλά θα διεκδικήσουν τη ζωή της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Μια ζωή ολόκληρη κι όχι μισή όπως είναι στον καπιταλισμό. Ωστόσο δε μπορεί να λείπει και η επιφυλακτικότητα απέναντι στο συγκεκριμένο κάλεσμα. Η αριστερά είναι πολλαπλά τραυματισμένη και κουρασμένη από ρηχές ενότητες μικροκομματικού σκοπού κι ευθύνης. Η επιλογή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μην συνταχθεί με το ΣΥΡΙΖΑ το 2012 και ύστερα το 2015 -παρά τις μεγάλες πιέσεις- ήταν τέτοιου τύπου.

Οι λόγοι της επιφυλακτικότητας σχετικά με τη φερεγγυότητα και την ειλικρίνεια του καλέσματος της ΛΑΕ έχει να κάνει με συγκεκριμένα ζητήματα και δεν τίθεται στα πλαίσια μιας γενικής πολιτικής αναφοράς ή/και ατολμίας. Ήταν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εξάλλου εκείνη που απηύθυνε κάλεσμα για κοινή δράση στη ΛΑΕ -μεταξύ άλλων- μόλις πέρυσι και αφιέρωσε χρόνο και κόπο τόσο σε "από τα κάτω", όσο σε "από τα πάνω" διεργασίες. Μια κοινή δράση που θα μπορούσε να είναι ο προάγγελος μιας στενότερης και βαθύτερης συνεργασίας στο βαθμό που πετύχαινε.

Έτσι, προκαλεί ερωτήματα πως το κάλεσμα αυτό δεν προκύπτει από θέσεις της ΛΑΕ και μάλλον μπαίνει στο κείμενο για να «ικανοποιήσει» την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που θεωρεί την έξοδο από ΕΕ αδιαπραγμάτευτο όρο για συνεργασίες.

-Από το κάλεσμα λείπει η πρόταση της ΛΑΕ για «Νέα Δραχμή» ([παράδειγμα 1](#) , [παράδειγμα 2](#)), κάτι που αποτελεί τον κορμό της γραμμής τους γι' αυτή την περίοδο και για το οποίο έχουν κάνει μεγάλη καμπάνια με πολυσέλιδα φυλλάδια κλπ.

-Στο συγκεκριμένο κάλεσμα, η ΛΑΕ προτείνει στην ουσία το μεταβατικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χωρίς όμως τον εργατικό έλεγχο, κάτι το οποίο δεν είναι μια τυχαία παράλειψη. Πόσο ειλικρινές είναι αυτό, όταν παράλληλα συνδιαλέγεται και με άλλους πολιτικούς χώρους (ΕΠΑΜ, Πλεύση, Χριστιανική Δημοκρατία, Κίνημα Δεν Πληρώνω) θέτοντας άλλους όρους και προτεραιότητες στον καθένα ξεχωριστά;

Έτσι, βλέπουμε να αναφέρονται σε πατριωτικό- αντιμνημονιακό μέτωπο, όταν συζητούν με τον Καζάκη ή τη Ζωή Κωνσταντοπούλου, αλλά από την άλλη μεριά να καλούν σε αποδέσμευση από την ΕΕ, για τον σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα, όταν απευθύνονται στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

-Δεν διαχωρίζεται από τα «συλλαλητήρια για τη Μακεδονία», παρά μόνο από τον «εθνικιστικό τόνο που έλαβαν» τα συλλαλητήρια αυτά. Εκτιμούν οι σύντροφοι της ΛΑΕ ότι τα συγκεκριμένα συλλαλητήρια με τα συγκεκριμένα αιτήματα θα μπορούσαν να γίνουν χωρίς εθνικιστικό τόνο;

-Οι αναφορές στην κοινή δράση είναι χλιαρές, απροσδιόριστες και μάλλον γίνονται για να διασκεδάσουν τις αντιδράσεις, αφού οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της ΛΑΕ σπάνια “συναντιούνται” στους συνδικαλιστικούς χώρους, ενώ υπάρχει άρνηση των συνδικαλιστών τους να κόψουν τους δεσμούς τους με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Πρόσφατα παραδείγματα είναι η στάση τους στο ΕΚΑ όπου προέκριναν την αδράνεια αντί για την αγωνιστική κλιμάκωση ενάντια στην 3η αξιολόγηση, όπως επίσης και η στάση τους στην ΕΔΟΘ (περιφερειακό παράρτημα της ΑΔΕΔΥ), όπου και οι δύο συνδικαλιστές τους (ο ένας προερχόμενος από τη ΔΕΑ κι ο άλλος προερχόμενος από το Αριστερό Ρεύμα) στήριξαν την παράταξη του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές για ΕΕ. (για λεπτομέρειες <http://pandiera.gr/εδοθ-πασο-κ-ψηφισε-η-λαε-τι-απαντα-ο-λαφ/>).

Πρέπει να σημειωθεί ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει απευθύνει συγκεκριμένη πρόταση στη ΛΑΕ, το ΚΚΕ και σε όλες τις πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς για ενότητα στη δράση ενάντια στους πλειστηριασμούς, στα μέτρα της 3ης αξιολόγησης και για τον συντονισμό στο εργατικό κίνημα. Ένα χρόνο μετά, δεν έχει βρει καμία ανταπόκριση από την ΛΑΕ!

Προκύπτει, λοιπόν, ότι το κάλεσμα της ΛΑΕ είναι διαμορφωμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να πετάει το μπαλάκι της άρνησης στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ταυτόχρονα, προσπαθεί να δημιουργήσει προβλήματα και εντάσεις στο εσωτερικό της, κάτι άλλωστε που το κάνει συστηματικά.

Εξάλλου, γιατί απευθύνει ξεχωριστή πρόσκληση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και δεν διατυπώνει μια ενιαία πρόταση προς όλες τις οργανώσεις στις οποίες απευθύνεται, αν όχι για να είναι «αντικαπιταλιστική» με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ , «πατριωτική» με το ΕΠΑΜ κοκ;

Μπροστά στα τεράστια προβλήματα και τους κινδύνους, την καπιταλιστική βαρβαρότητα που αντιμετωπίζει ο εργαζόμενος λαός, η ενότητα για την ταξική αντεπίθεση είναι περισσότερο παρά ποτέ αναγκαία. Γνώμονας για την ειλικρίνεια και τιμιότητα των προθέσεων δεν μπορεί να είναι παρά μόνο η πράξη. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα.